

ENLLAÇOS D'INTERÈS

http://cultura.elpais.com/cultura/2013/03/12/actualidad/1363115780_552254.html
<http://www.theendofyourlifebookclub.com/>

Biblioteca
Sant **B**artomeu

Ajuntament d'Alpicat

Plaça Països Catalans, 1
25110 Alpicat
Tel. 973 737728

A/e:

biblioteca@alpicat.cat

Web:

<http://www.alpicat.cat/biblioteca>

Catàleg Col·lectiu:

<http://argus.biblioteques.gencat.cat>

facebook

twitter

HORARI

Dilluns de 14 a 20:30

De dimarts a divendres de 10 a 20:30

Dissabte de 10 a 13:30

Bústia exterior de retorn de préstec.

El proper dia que ens trobarem serà:
26/02/2015

Recordeu:

Ens reunim tots els darrers dijous de mes

Lloc: Biblioteca - Hora: 21:15 - Coordinador: Andreu Loncà

Will Schwalbe

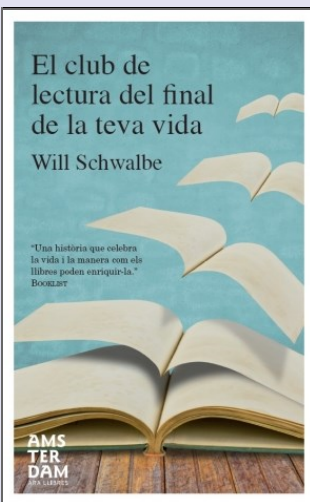
El club de lectura del final de la teva vida

Nova York, 1962

Schwalbe fou vicepresident executiu i editor en cap de la reconeguda editorial Hyperion Books. També exercí d'articulista i crític de publicacions com The New York Times i South China Morning Post. És membre de la junta de govern del Taller d'escriptors americans d'Àsia i de la Yale University Press. Viu a Nova York, on va fundar i dirigeix la pàgina web co-okstr.com, un important referent en la internacionalització de les receptes de cuina i dels llibres de cuina més importants del món. El llibre *El club de lectura del final de la teva vida*, publicat el 2012, és l'obra amb què Schwalbe va debutar, com a autor, en el món de la literatura. I, a jutjar per les bones crítiques que el llibre ha rebut i pel nombre d'exemplars venuts, podem afirmar que aquest ha estat un debut contundent. És coautor també d'un manual d'estil de correu electrònic.

Club de Lectura - Biblioteca Sant Bartomeu

“Tots tenim molt més per llegir del que podem llegir i molt més per fer del que podem fer. Així i tot, una de les coses que vaig aprendre de la mare és aquesta: llegir no és el contrari de fer, és el contrari de morir.”

L'auto de les vacances amb energia literària i per això començaré parlant d'un llibre que parla sobre llibres. L'autor, Will Schwalbe, va viure com a la seva mare li diagnosticaven un càncer. Un càncer de pàncrees a qui els metges auguraven uns mesos de vida que es converteixen en dos anys, temps en què l'autor i la mare compartiran una passió mútua. El tractament de la mare és llarg i pesat per això l'autor decideix que les sessions de químic siguin més portables i proposa a la mare fer un club de lectura de llibres que hagin llegit i que es reco-

manaran l'un a l'altre, grans novel·les, best sellers, biografies... molts llibres que els serviran per apropar-se, aferrar-se a la vida i donar pas a la mort amb dignitat. Històries que els ajudaran a reviuir qui són.

“Vaig aprendre que quan estàs amb algú que s'està morint, has de celebrar el passat, viure el present i plorar el futur, tot alhora.

*Així i tot vaig tenir un pensament que em va fer somriure. Recordaria els llibres que tant agradaven a la mare i quan els nens fossin prou grans els donaria aquests llibres i els diria que aquests eren els llibres que fascinaven la seva àvia. Els més petits mai no veurien les Illes Britàniques amb els ulls de la seva àvia, però les podrien veure a través dels ulls dels escriptors que ella admirava; aviat serien prou grans per llegir *The Railway Children* d'Edith Nesbit i *Swallows and Amazons* d'Arthur Ransome, i finalment *Iris Murdoch* i *Alan Bennett*. Tots podrien ser lectors i potser, fins i tot, lectors poc corrents.”*

El primer llibre del que parlen em va emocionar ja que es troba entre els meus llibres de capçalera, *En lloc segur* de Wallace Stegner, tothom qui ha trepitjat la llibreria sap de la meua passió per aquesta novel·la, però també hi surt *Una lectora poc corrent*, *l'Olive Kitteridge*, *A la platja de Chesil* i un llarg etcètera de llibres que ens demostren un cop més que literatura i vida són indestruïbles per a molts de nosaltres.

És un llibre d'una gran enteresa, d'una dona de vida admirable, treballa en camps de refugiats d'arreu del món -a mi m'agradaria una vida com la seva-. Una dona que bo i malalta no para de perseguir el seu somni, la construcció d'una biblioteca a l'Afganistan, que fa campanya per l'Obama, que lluita per la sanitat pública i per tantes altres causes... Munro, Hosseini, Bolaño, Toibin, Dahl... són els secundaris d'aquesta obra.

Un llibre, una història explicada per un dels seus fills, que sense massa pretensions

literàries se't guanya. El poder dels llibres i la literatura per ajudar-nos, fer-nos sobreviure, pensar i posar-te a la pell dels altres.

“Però potser això és perquè vaig pujar tres fills mentre treballava a jornada completa. Crec que em vaig avesar estar cansada tot el temps. Si hagués esperat a estar prou descansada per llegir, no hauria llegit mai res!”

Una història escrita des del cor i això el fa únic i molt especial. M'agradarà tornar-lo a llegir. El que em sap greu és no haver conegut la mare de l'autor en vida, quin tros de dona!

*Mentre el llegiu agafeu bolígraf i llibreta per apuntar tot el que encara no heu llegit.

lespolsadallibres.blogspot.com

... Evidentment estem davant d'un llibre trist, però a la vegada és una gran font d'inspiració. És trist perquè acompanyem als protagonistes al llarg d'una tragèdia que d'una manera o altra tots hem viscut de prop. Però Schwalbe no planteja la novel·la com un exercici dramàtic sinó com un conjunt de vivències, bones i dolentes, al voltant d'un fet que canvia les seves vides. El llibre no porta a la llàgrima continua i no estem davant d'un telefilm de cap de setmana, que busca emocionar amb escenes escollides i deliberadament emotives. La mare de l'autor és una dona que va contribuir molt a la vida de les persones de la seva comunitat (i també a les vides de persones que estaven a molts quilòmetres de distància) i és dibuixada com una dona forta i determinada, compromesa i valenta. Aquestes característiques es mantenen un cop coneix la seva malaltia però Schwalbe també ens explica els moments de debilitat i flaqueja, contrastant de manera molt equilibrada els diversos estats d'ànims que comporta un daltabaix tan important.

El llibre, com ja he dit, està escrit defugint el dramatisme, amb bon gust i un estil molt natural, gens recarregat. D'estructura molt lineal, la novel·la es permet alguns salts entre passat i present per explicar la vida dels protagonistes i posa molt èmfasi en les lectures que mare i fill comparteixen, parlant d'autors com Updike, Némirovski, T.S. Eliot o Jane Austen. Literàriament és un llibre senzill, una primera obra que no destaca per l'estructura i l'estil sinó que es preocupa principalment per explicar bé una història.

És un llibre dur però ple de veritat, començant pels personatges i seguint per les experiències que viuen, retratades amb respecte i fugint del dramatisme innecessari. Recomanar-lo és tasca difícil pel tema però el punt de tristor que es pot sentir en certes parts queda perfectament compensat pel meravellós cant a la vida que suposa la major part de la novel·la.

<http://www.lafinestrادigital.com/>